

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Fkf.26/2009/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2009. november 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A több emberen elkövetett emberölés büntettének kísérlete miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. július 24. napján kihirdetett 5.Fk.508/2007/24. számú ítéletét **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.Fk.508/2007/24. számú ítéletében bűnösnek mondta ki - a vádtól eltérően - vádlottat 2 rb, a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntettében. Ezért halmazati büntetésül 3 év fiatalkorúak börtönére és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a beszámításról, a bűnjelekről, továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vád szerinti minősítés megállapítása és a büntetés súlyosítása végett, a vádlott enyhítésért, védője elsődlegesen jogos védelemre alapozott felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

Másodfokon a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.307/2007/5-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn. Indítványozta a tényállás kiegészítését részben az igazságügyi orvosszakértői vélemények bűnjelvizsgálati megállapításai és a szakértő tárgyalási meghallgatása alapján, részben határozatszerkesztési hiba miatt. Érdemben az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítéltábla a vádlott bűnösségét 1 rb emberölés büntettének kísérletében és 1 rb életveszélyt okozó testi sértés büntettében állapítsa meg, emellett a fő- és mellékbüntetést súlyosítsa.

Az ítéltábla nyilvános ülésén megjelentek az érintettek és fellebbezéseiket fenntartották.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő nyilatkozatát. A tényállást az általa megjelölt kiegészítésekkel megalapozottnak nevezte, a bizonyítékok értékelésével egyetértett. A minősítés tekintetében kifejtette, hogy a sérülések helye, jellege, a célzott testtájék, a vádlott tudattartalma szerint a helyes minősítés **sértett²** sérelmére életveszélyt okozó testi sértés büntette, **sértett¹** vonatkozásában pedig emberölés büntette, amely a fő- és mellékbüntetés súlyosítását indokolja.

A védő elsődlegesen indítványozta a jogos védelmi helyzet értékelését, mivel nem a vádlott volt a kezdeményező, ő a sértettek jogtalan támadását hárította el, és védekező pozícióban volt. Másodlagosan a büntetés enyhítését kérte arra hivatkozással, hogy védence közcélú munkásként dolgozik, édesapja meghalt, élettársa pedig hamarosan szülni fog.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot, és enyhítést kért.

Az ítéltábla a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti felülbírálat során a fellebbezéseket egyik irányból sem találta alaposnak, a fellebbviteli főügyészség egyes észrevételei azonban helyénvalók.

A megyei bíróság a büntetőeljárás szabályainak megtartásával folytatta le az eljárást. Ennek során maradéktalanul eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének, a feltárt bizonyítékokat hiánytalanul az értékelése körébe vonta, a megállapított tények megfelelnek az elfogadott bizonyítékok tartalmának. A tényállás alapvetően megalapozott, az ítéltábla a tényállást a fellebbviteli főügyészség indítványában szereplő, illetve a fellebbezési eljárásban csatolt iratok adatai alapján kiegészíti a személyi, illetve a történeti részében.

Vádlott édesapja 2009. márciusában elhunyt, a vádlott közcélú munkásként dolgozik. Élettársa 2010. januárjára várja első közös gyermeküket.

A vádlottnál lévő élesre és hegyesre köszörült kés tulajdonságai folytán alkalmas volt kis-közepes erővel is testüreget megnyitó sérülések létrehozására. Az ítélet jogi indokolásában olvasható azon ténymegállapítás, hogy a vádlott önmagából kikelve üvöltözött, illetve kiabálta, hogy nem félek tőletek, bármennyien vagytok, elbánok veletek. Ez helyesen a történeti tényállás részét képezi.

Fenti korrekcióval az elsőfokú tényállás minden szempontból megalapozottá vált, melyre alapíthatta a másodfokú bíróság is a határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében a (2) bekezdés b./ pont, és a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pont, (2) bekezdésére figyelemmel.

A bizonyítékok mérlegelésén nyugvó, megalapozott tényállás a másodfokú eljárásban eredményesen nem támadható. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat hiánytalanul értékelési körébe vonta, megnyugtatóan tisztázta az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges kérdéseket. A vádlott a tárgyalási szakban nem tett vallomást, azonban a történetek kibontakoztak a tanúk vallomásaiból, az eseménysor pontosan összerakható volt a vádlott társaságában lévő személyek, sértettek és kívülálló tanúk nyilatkozataiból. Az orvosi adatokból, szakértői véleményekből pedig egyértelmű következtetés vonható a bekövetkezett sérülések tekintetében is. Jogos védelmi helyzet a vádlott tekintetében adott tényállás mellett - a megyei bíróság által kifejtettekkel egyetértve - nem állapítható meg.

Mindezek alapján a vádlott bűnösségének megállapítása törvényes, a cselekmények megnevezése és minősítése szintén. Az alkalmazott törvényhely szorul pontosításra az időközben bekövetkezett jogszabályváltozás miatt, az helyesen a Btk. 170.§ (1), (6) bekezdése.

Osztotta az ítéletábra a megyei bíróság jogi indokolásában írtakat is. A rögzített tényállás alapján a vádlott cselekményei életveszélyt okozó testi sértés bűntettének minősülnek.

Az esetet teljes egészében, reális összefüggéseiben kell értékelni, önmagában az eszközökből, a tárgyi oldal adataiból nem lehet ölési magatartásra következtetni. Az alkoholos állapotban lévő vádlott sértő megjegyzésén a szintén ittas **sértett2** és **sértett1** felháborodtak, és a vádlotti társaság után mentek azért, hogy számon kérjék. Ez torkollott verekedésbe a vádlotti és sértetti társaság között. Ebben az egyértelműen testi sértésre irányuló cselekménysorozatban a vádlott elővette a kését, és azzal kisebb erejű szúrásokat intézett mindkét sértett irányába. A súlyos sérüléseket azonban inkább szurkáló, vagdalkozó mozdulatok okozták. Személyes motiváció semmilyen formában nem merült fel, és korábbi ismeretség sem volt közöttük. Így olyan indíték sincs, amelyből emberölési szándékra lehet következtetni.

Tehát a tárgyi és alanyi oldalt elemezve, az eset összes körülményére figyelemmel az ítéletábra is úgy látja, hogy a vádlott terhére ölési szándék eshetőlegesen sem vethető fel.

Mindezek alapján arra a megállapításra jutott az ítéletábra, hogy a megyei bíróság a vádlott cselekményeit az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

Az enyhítő és súlyosító tényezők feltárása megtörtént, és azok értékelésével arányos joghátrányt szabott ki az elsőfokú bíróság. A fiatalkorúakra vonatkozó büntetési célok és büntetés kiszabási szabályok érvényesültek az eljárásában, amikor a törvényi büntetési tétel keretei között meghatározta a szabadságvesztés tartamát. Ezt az ítéletábra is megfelelőnek találta, mivel kifejezi a cselekmény jellegzetes

körülményeit, a vádlott életkorát, akinek életvezetésével kapcsolatosan nem merült fel olyan adat, amely hátrányos megállapításokra adhatna okot.

Az ítélet járulékos rendelkezései helytállóak, ezért fentiek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

G y ő r , 2009. november 26. napján

Dr. Nagy Zoltán sk.	. Csák Csilla sk.	. Miklós Mária sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.Fk.508/2007/24. számú ítélete 2009. november 26. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. november 26. napján

. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: